

naar der ikke bliver Evang mod den, som vil gjøre sin enkelte Interesse eenfaldig gældende. Derfor maa jo enhver Enkelt i en Commune finde sig i, hvad der paalægges ham af den communale Autoritet, og, naar man tager Forholdene, som de foreligge, viser det sig, at der her netop er en Strid mellem Communer, en Strid, som Administrationen paa egen Haand ikke kan, i alt Fald ikke bør, afgjøre, men som den lovgivende Magt, det hele Folks Udvalgte, i Forbindelse med Regjeringen ved denne Lov har at afgjøre. Er det Absolutisme, er det inconstitutionelt, saa ved jeg virkelig ikke, hvad der er constitutionelt.

Grundtvig: Den ærede Minister maa have hørt feil, for ellers kunde han ikke troe, at jeg vil kalde det uconstitutionelt, at lade Rigsdagen tage Deel i Lovgivningen; det har jeg aldrig sagt; men jeg sagde, at det er absolutistisk saaledes uden Videre at afgjøre, at der for visse Egne eller Districter er Foretagender, som de skulle have megen Gavn og Fordeel af, men som de ogsaa skulle betale, uden at det øvrige Land skal tage lige Deel deri; det er absolutistisk, det er vilkaarligt saaledes at ville foreskrive Folk, hvorledes de skulle blive lykkelige, og lade dem paa den Regning betale forud. Det er vilkaarligt, og det skal den ærede Minister aldrig kunne afbevise, og jeg troer heller ikke, at den ærede Minister i Motiverne vilde være kommen med den fjerne Analogie fra Hovedlandeene, naar han ikke selv havde fundet, at dette Lovforslag var en Anomalie. Jeg kan saaledes ikke finde, at, fordi Staten har Ret til at udskrive Statter i det Hele og Communerne kunne nødes til at beseftede deres egne Anliggender, at derfor ogsaa visse Districter, som ingen Commune udgjøre, kunne vilkaarligt skrives i Skat til et Stats-Foretagende, naar blot Regjeringen siger, at den mener, de ville have den største Fordeel af det Foretagende og bør betale for det.

Nørgaard: Naar den ærede Minister har tilladt sig at udtale, at der har været to Modstandere i Sagen og nævnt mig som den ene af dem, da vil jeg blot dertil gjøre den

Bemærkning, at den ærede Minister gjør mig i allerhøieste Grad Uret, hvis han beskylder mig for at være en Modstander af denne Sag. Jeg troer ikke, at der er Mange, som have imod, at denne Sag fremmes overhovedet; jeg er ogsaa vis paa, at Mange ønske den fremmet; men jeg troer derimod, at der er ret Mange, som have imod, at Udgifterne saaledes skulle paalægges enkelte Kredse som en særlig Skat, og det troer jeg at have udtalt saa ofte, at det ikke kan misforstaaes, nemlig, at jeg ønsker Sagen fremmet som en Stats-sag, hvilket den efter min Formenting er.

van Doekum: Næst at takke den høit- agtede Minister for hans gjentagne Øtring, at Sagen skal tages under fornyet Overveelse, skal jeg kun tillade mig en personlig Bemærkning, saa at jeg kan fatte mig ganske kort. Jeg fatter ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) forlanger, at jeg, under denne Sags 2den Behandling, skulde have yttret mig paa en vis Maade, da den vedtagne Afslutning jo affaar al videre Discussion. Hvad iøvrigt angaaer den Bemærkning, som jeg tidligere har fremført, at den Lov, vi her votere, maatte have til Følge, at de 400,000 Rd. vilde føre end yderligere Udgifter med sig, saa skjønner jeg ikke Andet, end at denne Øtring af mig finder fuldkommen Bekræftelse i, hvad den ærede Rigsdagsmand selv har anført.

Tscherning: Jeg vil ikke kunne sige, hvad den ærede Rigsdagsmand kunde have gjort, men, dersom det havde været mig, der havde været af den Formenting, at Canalværket lod sig udføre med en mindre Dybde, og at det derved blev muligt at formindste Beføstningen, saa havde jeg til 2den Behandling stillet et Øndringsforslag, som gik ud derpaa, og jeg har endnu aldrig seet her i Salen, at et Medlem ikke har kunnet faae Lov til at udsætte Betydningen af sit Øndringsforslag.

van Doekum: Efterat Afslutning var vedtagen, var det mig meget vanskeligt.